

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/326/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7810207324
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2011:7810207324.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateľiek 1. B. Š., bytom Š., P.Á. XXX, 2. B. O., bytom F., Q. XXX, zast. JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom, Rožňava, Šafárikova 8, proti odporcovi H. D., bytom Š., U. XXX, o vrátenie daru a nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu 11C 95/2010-52 z 11.2.2011 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľky sa návrhom na začatie konania doručeným súdu 16.8.2010 domáhajú rozsudku, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť vydať navrhovateľke v 1. rade dar - označené nehnuteľnosti v kat. úz. Š. vedené na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXX a navrhovateľke v 2. rade označené nehnuteľnosti v kat. úz. Š. vedené na LV č. XXX ako parc. č. XX/X - záhrada s výmerou 506 m2, parc. č. XX/X - záhrada s výmerou 22 m2, parc. č. XX - zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 38 m2, parc. č. XX - zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 381 m2, parc. č. XX - záhrada s výmerou 39 m2 a rodinný dom so súp. č. XXX na parc. č. XX v podiele 2/12 pod B 4. V priebehu konania navrhovateľka v 2. rade podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia voči odporcovi, ktorým sa domáha zakázať odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX, LV č. XXXX a na LV č. XXX, t.j. predať ich, darovať, prenajať, zapožičať, zaťažiť záložným právom až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej pod sp.zn. 11C 95/2010. Tento návrh odôvodnila tým, že sa domáha vrátenia daru, konkrétne nehnuteľností zapísané na LV č. XXX, kat. úz. Š., že podľa jej vedomostí sa odporca snaží o urýchlený predaj týchto nehnuteľností a preto je dôvodná obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, pretože odporca robí viacero právnych úkonov, ktorými znižuje svoj majetok.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodol o návrhu navrhovateľky v 2. rade na nariadenie predbežného opatrenia tak, že zakázal odporcovi akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami v kat. úz. Š. zapísané na LV č. XXXX, LV č. XXXX a na LV č. XXX, t.j. v celom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľky v 2. rade s tým, že nariadené predbežné opatrenie potrvá až do právoplatného rozhodnutia v prejednávanej veci.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že navrhovateľka podaným návrhom žiadala nariadiť predbežné opatrenie, ktorým sa zakáže odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami označenými vo výroku uznesenia, nakoľko tieto sú predmetom konania vo veci samej ohľadom vrátenia daru, že vzhľadom na to, že odporca preukázateľne s predmetom daru mieni nakladať, keď prezentoval svoj záujem o predaj rodinného domu, ktorý tvorí predmet daru a to formou písomného oznámenia, uzavrel, že je tu dôvodná obava navrhovateľky v 2. rade, lebo odporca sa snaží o urýchlený predaj nehnuteľností a že týmto jeho konaním by mohol byť ohrozený výkon súdneho rozhodnutia, pretože odporca učinil viacero právnych

úkonov, ktorými znižuje svoj majetok, a preto je vhodné, aby majetok tvoriaci predmet sporu bol zabezpečený vydaním predbežného opatrenia. K tomuto záveru dospel súd po vykonaní dokazovania listinnými dôkazmi, keď v súlade s § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p. ustálil, že navrhovateľka v 2. rade dostatočne osvedčila naliehavosť svojho nároku na vydanie predbežného opatrenia.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním odporca. Uviedol v ňom, že konanie má vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutočný stav veci, a preto nesprávne rozhodol. Podľa neho výpis z LV č. XXX vydaný 5.1.2011 jasne dokazuje jeho osobu ako vlastníka nehnuteľnosti - rodinného domu č. XXX na parc. č. XX so záhradami a zastavanými plochami v podiele 8/12 a v podiele 4/12, že darovaná nehnuteľnosť po nebohých starých rodičoch mu právom patrí, pretože v tomto dome vyrástol od prvého roku svojho narodenia, pretože jeho matka B. O. ho chcela dať do detského domova a starí rodičia si ho zobrali a vychovali, neskoršie, keď sa oženil, kúpil si dom v blízkosti bydliska starých rodičov, aby sa mohol spoločne so svojou rodinou o nich postarať, že B. O.Á. ako ich dcéra U. Š. ako ich syn neprejavovali o nich žiadny záujem, a preto žiada odvolací súd správne rozhodnúť vo veci, lebo matka B. O. ho krivo obvinila a starú matku ovplyvnila v prospech seba krátko pred smrťou. K odvolaniu pripojil LV č. XXX.

Navrhovateľka v 2. rade sa k odvolaniu odporcu nevyjadrila.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a uznesenie zmenil podľa § 220 O.s.p., lebo súd prvého stupňa neposúdil správne zákonné predpoklady pre nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia.

Predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní, ktorý slúži na dočasné zabezpečenie ochrany porušených a ohrozených práv účastníkov, a to do času definitívnej právnej (súdnej) ochrany a jeho nariadenie prichádza do úvahy vtedy, ak je potrebná dočasná úprava pomerov účastníkov alebo ak existuje obava, že výkon súdneho rozhodnutia by bol ohrozený. Z dočasného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre nariadenie predbežného opatrenia v oboch prípadoch musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej (i keď len dočasnej) úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Navrhovateľ musí mať právny záujem na vydaní predbežného opatrenia, ktorého existencia sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti predbežného opatrenia (právne významných skutočností) z hľadiska ust. § 74 ods. 1 a § 102 ods. 1 O.s.p., to zn. navrhovateľ musí osvedčiť oprávnenosť požadovaného predbežného opatrenia z hľadiska existencie práva, na ochranu ktorého má byť nariadené a potrebu (naliehavosť) navrhovanej dočasnej úpravy pomerov účastníkov.

Podmienky pre vydanie predbežného opatrenia pred začatím konania (§ 74 ods. 1 O.s.p.) a po začatí konania (§ 102 O.s.p.) sú v podstate totožné. V právnej teórii i v súdnej praxi je už ustálený taký výklad ust. § 102 O.s.p., že po začatí konania možno vydať predbežné opatrenie aj vtedy, ak je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov odôvodnená obavou, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, čo znamená, že aj po začatí konania možno vydať predbežné opatrenie nielen z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ale taktiež z dôvodu obavy, že by mohol byť zmarený výkon súdneho rozhodnutia (aj keď rozhodnutie zatiaľ nebolo vydané). V prípade predbežného opatrenia nariadeného z tohto (druhého) zákonného dôvodu musia byť dané alebo aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že by výkon rozhodnutia (exekúcia) bol ohrozený a kumulatívne, že žalobca má pohľadávku alebo iný nárok, a že mu tento nárok bude priznaný súdnym rozhodnutím. Obava z ohrozenia je taký objektívny stav, ktorý oprávneného núti, aby požiadal o zabezpečenie budúcej exekúcie, základom tejto obavy je ohrozenie, ktoré súd skúma u povinného a oprávnený musí tvrdiť a

osvedčiť, že povinný koná tak (robí právne alebo faktické úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k zmareniu, sťažaniu alebo znemožneniu núteného výkonu vykonateľného súdneho rozhodnutia.

Pred nariadením predbežného opatrenia súd musí vždy skúmať, či navrhované predbežné opatrenie má vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je predmetom súdneho konania vo veci samej, to znamená či právny vzťah, ktorý sa dočasne upraví predbežným opatrením, bude vyriešený konečným rozhodnutím, a zväziť, či predbežným opatrením sa nevytvorí nenávratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi účastníkmi (táto zásada limituje nariadenie predbežného opatrenia možnosťou navrátenia do predošlého stavu, ak sa v konaní vo veci samej ukáže, že dočasná ochrana účastníka nemá oporu v konečnom rozhodnutí súdu), či zásah do práv dotknutého účastníka je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu) a napokon či predbežným opatrením nedochádza k zásahu do vlastníckych práv dotknutého účastníka nad nevyhnutnú mieru (podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere), čo znamená, že odporca môže byť obmedzený v nakladaní len vo vzťahu k veciam alebo právam, ktoré majú súvislosť s osvedčeným nárokom na plnenie záväzku, na vydanie veci a pod.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne podľa uvedených zásad vyodených súdnou praxou pre skúmanie zákonných predpokladov pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (ďalej PO), následkom čoho dospel aj k nesprávnemu záveru, pokiaľ vyhovel návrhu navrhovateľky v 2. rade na nariadenie PO.

Ako už bolo vyššie uvedené, základným predpokladom nariadenia PO je to, aby navrhované predbežné opatrenie malo vzťah k veci samej. Pokiaľ navrhovaným PO má byť žalovaný obmedzený vo svojom práve nakladať s vecou (príp. majetkovým právom), môže ísť len o obmedzenie k takej veci, ktorá má súvislosť s osvedčeným nárokom týkajúcej sa tejto veci, napr. vydanie veci. V prejednávanej veci tieto nevyhnutné náležitosti nie sú splnené v celom rozsahu. Zo žaloby vo veci samej je zrejmé, že navrhovateľkin nárok sa týka iba nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. Š., keďže iba ohľadne týchto nehnuteľností a iba v rozsahu 2/12-in sa voči odporcovi ako daryňa domáha vydania veci - daru. Pokiaľ teda svojim návrhom sa domáha, aby odporca bol obmedzovaný aj vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX a LV č. XXXX a vo vzťahu k nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XXX nad rozsah 2/12-in jeho vlastníctva, nemožno takých návrh akceptovať pre nesplnenie zmienených zákonných predpokladov. Keďže v čase rozhodovania súdu prvého stupňa o jej návrhu na nariadenie PO a ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu navrhovateľka ani netvrdila, že je tu právny vzťah z jej strany aj k týmto nehnuteľnostiam, pre chýbajúce osvedčenie takeého oprávnenia vo vzťahu medzi ňou a odporcom nariadenie PO, ktorým by sa zakazovalo odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami vyššie uvedenými, neprichádzalo do úvahy.

Podľa názoru odvolacieho súdu nie sú splnené podmienky pre nariadenie navrhovaného PO aj pokiaľ sa má týkať nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. Š. a to v rozsahu, ktorý je predmetom konania (ich vydanie odporcom v podiele 2/12-ín). Navrhovateľka v 2. rade odôvodňovala vo svojom návrhu potrebu naliehavosti obavou zo zmarenia výkonu rozhodnutia, ktorého sa v konaní o veci samej voči odporcovi domáha tým, že odporca „robí viaceré právnych úkonov, ktorým znižuje svoj majetok“. Na dôkaz tohto tvrdenia k návrhu pripojila „Inzerát“ (č.l. 50). Uvedená argumentácia pre osvedčenie nebezpečia bezprostredne hroziacej ujmy podľa názoru odvolacieho súdu nepostačuje, lebo aj keď na pripojenom „Inzeráte“ sú údaje týkajúce sa „rodinného domu v Š., P. Č.. XXX a údaje o kontaktnej osobe, ktorá tento dom má predať a ktorou má byť odporca, z dôvodov návrhu na nariadenie PO nevyplýva nič, čo by osvedčovalo, že autorom tohto „Inzerátu“ je skutočne odporca a nie je ani uvedené, kedy a kde bol inzerát zverejnený. Okrem toho, pokiaľ navrhovateľka v odôvodnení návrhu uviedla, že odporca robí viaceré právne úkony, ktorými znižuje svoj majetok“, ani uvedené nie je dostatočným osvedčením, lebo jednak nekonkretizuje, o ktoré „viaceré právne úkony“ ide, a jednak, ak by aj preukázala, že odporca „znižuje svoj majetok“, nie je tým daná súvislosť k veci samej, keďže predmetom konania nie je

peňažné plnenie, ale vydanie konkrétnej veci, preto len skutočnosť, že odporca „zmenšuje svoj majetok“ nemá žiadny význam pre toto konanie. Pokiaľ súd prvého stupňa z týchto skutočností vyvodil taký právny názor, že navrhovateľka nimi osvedčila naliehavosť bezprostredne hroziacej ujmy či ohrozenia, tento jeho názor nie je správny, preto muselo byť uznesenie ako nesprávne zmenené.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.